

kan klare sig uden for en institution. Flertallet finder det overvejende sandsynligt, at man ved den hjælp, som står til rådighed inden for social- og sundhedsvæsenet, vil kunne yde den tilstrækkelige bistand, i hvilken forbindelse eksempelvis kan peges på ophold på ungdomspension. Flertallet henstiller derfor til socialministeren, at de resterende svangre- og mødrethjem søges afviklet inden for en kort periode, således at denne afviklingsperiode anvendes til videre udvikling af alternative hjælpeformer.

Et *mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) finder, at svangre- og mødrethjemmene bør afvikles, og vil i konsekvens heraf ikke medvirke til gennemførelse af lovforslagets §§ 101-104.

Under drøftelsen af mødrethjælpens opgaver er *udvalget* nået til enighed om, at den gældende praksis ved adoption på visse punkter er for restriktiv og omstændelig. Under et samråd herom har justitsministeren udtalt, at man i justitsministeriet er klar over problemerne, men har i øvrigt henholdt sig til, at spørgsmålet om adoption for tiden behandles i et udvalg. *Udvalget* henstiller, at disse overvejelser søges afsluttet snarest muligt.

Særligt vedrørende revalidering.

Efter lovforslagets bestemmelser overgår revalideringen til amts- og primærkommunerne, således at revalideringsinstitutionerne m. v. henlægges under amtsrådet, medens revalideringens øvrige virksomhed overgår til primærkommunen. Et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) er af den opfattelse, at revalideringsspørgsmål bliver et af hovedområderne for det samarbejde mellem primærkommunen og amtskommunen (socialcentret), som er foreskrevet i § 12. Dette forhold bør efter *flertallets* opfattelse finde udtryk ved, at man i cirkulæret indskærper kommunerne at søge vejledning hos amtskommunen, ligesom man bør indskærpe amtskommunen pligten til at bistå primærkommunen. *Flertallet* bemærker i denne forbindelse, at socialcentrenes etablering bør finde sted senest 3 måneder før lovforslagets ikrafttræden.

Der er under udvalgets arbejde tilvejebragt et betydeligt materiale vedr. de

nærmere samarbejdsformer, således som det vil fremgå af bilagsmaterialet.

Vedrørende oplysningspligt.

I lovforslagets § 18 er det fastsat, at den, der modtager social bistand, har pligt til at underrette det sociale udvalg om sådanne forandringer i vedkommendes forhold, som kan medføre, at bistand indskrænkes eller ophører. Denne underretningspligt, der også består efter gældende lovgivning, bør efter *udvalgets* opfattelse indskræpes ved, at socialministeren i det kommende cirkulære understreger over for de sociale myndigheder, at det påhviler personalet at henlede klienteletets opmærksomhed på bestemmelsen.

Samarbejdet med den offentlige arbejdsformidling, fortrinsadgang til visse offentligt regulerede beskæftigelser samt ydelse af støtte til arbejdsgivere, der beskæftiger ældre eller handicappet arbejdskraft.

Lovforslagets § 10, stk. 1, omhandler samarbejde mellem socialudvalget (respektive revaliderings- og pensionsnævne) og arbejdsformidlingen i de tilfælde, hvor socialudvalget skønner, at ydelse af kontanthjælp kan komme på tale med henblik på at tilvejebringe, bevare eller forbedre en persons erhvervsmuligheder. Dette samarbejde er en videreførelse af det samarbejde, som efter gældende bestemmelser finder sted mellem på den ene side revalideringscentre, mødrethjælp, sociale udvalg, børne- og ungdomsværn, og på den anden side arbejdsformidlingen, et samarbejde, som i de senere år for så vidt angår visse socialudvalg er blevet intensiveret med henblik på at skaffe arbejde til unge, som modtager almindelig underholdshjælp efter forsorgsloven.

Udvalget har fra socialministeren modtaget et notat om arbejdsformidlingens placering i samarbejdet om sager efter bistandsloven, hvilket notat vil blive optrykt. I notatet fremhæves, at henvendelse fra socialudvalget til den offentlige arbejdsformidling vil være påkrævet i tilfælde, hvor iværksættelse af foranstaltninger af arbejdsmarkedsmæssig karakter kommer på tale, det vil sige uddannelse, omskoling eller optræning under mere eller mindre beskyttede forhold med videre, ved hvilket samarbejde man bl. a. sikrer den fornødne